

[Tastesen]

har de dog ikke suget til sig af fællesskabets ressourcer for at opnå en økonomisk fordel.

Vi skal ikke i vores samfund undgå en konfrontation for enhver pris. Der findes situationer, hvor den demokratiske stats magtapparat skal bruges, men intet fornuftigt taler for en konfrontation med fristaden Christiania under de forhold, som råder i dag.

En konfrontation med Christiania er vel dog i denne situation ikke det vigtigste spørgsmål. Det sværeste i denne sag vil være, hvis vi forkaster den menneskelige tolerance, der er en del af vor sociale og kulturelle tradition.

Christiania er ikke noget mål, vi i socialdemokratiet stræber efter; vi vil forme samfundet, så at der udvikles den størst mulige livskvalitet og den størst mulige sociale tryghed. Fysisk bør Christiania kunne leve, indtil myndighederne på demokratisk vis har besluttet sig for områdets fremtid. I den politiske historie bør Christiania kunne leve som et eksempel på den danske befolknings frisind og tolerance, og jeg vil som grundlag for de videre drøftelser her i folketinget fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager forsvarsministerens redegørelse til efterretning og udtrykker tilslutning til regeringens bestræbelser, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Voigt (FP):

Den 31. maj 1976 sagde den daværende politiske ordfører for socialdemokratiet, hr. Kjeld Olesen, ifølge Folketingstidende 1975-76, sp. 10718:

»Så vil jeg i øvrigt sige, at der efter socialdemokratiets opfattelse ikke er nogen som helst saglig begrundelse for, at vi atter en gang skal debattere Christiania. Det er kun to måneder siden, vi havde en lang debat, hvor folketinget vedtog en beslutning om den videre afvikling, og siden er sagen gået sin

normale gang, hvilket fremgår af ministerens redegørelse. Ingen har med rette kunnet kritisere ministeren for ikke at have levet op til folketingets beslutning.

Hvis forslagsstillerne måtte ønske svar på noget, ja, så kunne de passende have anvendt onsdagens spørgetid. Med en ny debat risikerer vi, at stemningen atter en gang piskes op. Måske er det ikke en risiko, måske er det selve hensigten med en sådan forespørgselsdebat. I så fald skal vi ikke på nogen måde yde støtte hertil. Denne debat fortjener at blive så kort som muligt, og så bør sagen i øvrigt gå sin videre gang på det normale retsgrundlag, som jeg håber at initiativtagerne også vil respektere.«

Ja, sådan mente socialdemokratiet for mindre end to år siden. Man skulle lade sagen gå videre på det normale retsgrundlag. Det er nu sket. Højesteret har talt, men alligevel kommer socialdemokratiet med en ny debat, pisker atter følelserne op og giver christianitterne et håb, der ikke eksisterer.

Der er kun én eneste ting for regeringen og dette folketing at gøre, og det er at følge den beslutning, som folketinget vedtog den 30. marts 1976, og hvori der meget tydeligt og klart står, at Christiania skal ryddes uden unødvendig forsinkelse.

Sagen har nu gået sin gang, og i torsdags, den 2. februar 1978, gav højesteret forsvarsministeriet medhold i, at Christiania skal ryddes. I dommen hedder det bl. a. – jeg citerer fra dommens udskrift side 13:

»Om det af Christiania påberåbte sociale eksperiment skal blot fremhæves, at det ikke på noget tidspunkt har været tanken at etablere et forsøg i videnskabelig forstand. Christiania har da også tilkendegivet, at man ikke betragtede fristaden som et socialt eksperiment, men at det primære for beboerne var at leve deres eget liv inden for de rammer, som Christiania gav dem. Der foreligger derfor heller ikke på dette punkt nogen misligholdelse af givet løfte. Der kan dernæst ikke gives Christiania medhold i, at kravet om afvikling er uberettiget, fordi de sociale forudsætninger for en afvikling ikke er til stede. De problemer, der opstår i denne henseende, må løses af myndighederne i forbindelse med afviklingen.«

Endvidere fremgår det klart af dommen, at der ikke foreligger noget om, at man har fået frist ud over de 3 år, der er givet løfte